

կայլմին կանպնաւ. չիմացաւ, որ կտրիր էր, էսաց.

«Ձեռնի՛ կ, տիւ կուտուր կինէր¹⁾,

ա՛խ հալա տիւ կուտուր կինէր,

Տիւ զպողվըտէ սուն անկտրիլ չ'թողնէր,

ա՛խ հալա սուն անկտրիլ չ'թողնէր»^{*)}:

Ձեռ կուտրաւ. դժարացաւ Դաւիթ, էլաց: Միտք էրաւ, տը տառնէր դեախ տուն. որ տը տառնէր դեախ տուն, դարձաւ, փշից դեախ սուն, կտուր թռաւ, կինաց: Դաւիթ ուրախացաւ, դարձաւ, էսաց.

«Ձեռնի՛ կ, տիւ կանաչ կինէր²⁾,

Ձեռնի՛ կ, տիւ կանաչ կինէր,

Տիւ զպողվըտէ սուն կտրիցիր, թալիցիր.

Տիւ զպողվըտէ սուն կտրիցիր, թալիցիր,

Մեզի սիւտակ իրիս դարձըցիր,

Միզի սիւ իրիս չ'էրիր»:

Աստծու հրամանքիւ ձեռ ժրաւ³⁾, սաղացաւ. մէկն էրկու դարձաւ կվաթ:

Ձին քշից, կինաց Լոռայ դեաշտ. որ խասաւ Լոռայ դեաշտ, իրիչից, տեսաւ ի՛նչ, քեանի մ' աստղ էրկինք կայ, անցկուն չադր զարկի Լոռայ դեաշտ:

Դժարացաւ Դաւիթ, էլաց.—Օ՛Ք, Տէր Աստուած, իս էլնիմ՝ կրակ, էս էլնը բամբակ, իս չիմ կիրի զէնունք վառը^{**)}:

¹⁾ Կոտրուէիր: Այս կտորը երգ է: ²⁾ Երգ է: ³⁾ Առողջացաւ, բժշկուեցաւ:

*) Ա. վարիանտում.

«Ձեռնիկ, տիւ կուտուր կէնէր,

Թրիկ, տիւ թաղիս դառնէր,

Ինչըն զարկըցի՝ տիւ պողվըտէ սուն կտրէր,

Կալամ վեար կալամի դադրացուցէր»:

**) Բ. վարիանտով.

«Էնունք ընին սրտն կորնկան,